35ste jaar. — Nr 58. Dinsdag 15 mei 1888.

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nr 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 45 franks per jaar.
Twee » » 35 » »
Een » » 1 » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels voornaam of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 15 MEI.

Provinciale kiezingen.

Algemeene vergadering der katholieke kiezers van het kanton Tongeren in de zaal der Concordia **donderdag 17 Mei,** om 3 uren 's namiddags.

DAGORDE :

1° Poll voor de aanduiding van vier kandidaten voor den provincialen raad, in vervanging van
MM. BRIERS Frederik, uitgaande lid.
COART Justin, id.
SLEGERS Alphonse, id.
VROONEN Arthur, id.

2° Verandering aan art. 9 der statuten.

3° Gedeeltelijke hernieuwing van het comiteit.

De katholieke associatie van het kanton Borgloon, heeft zich verleden zondag vergaderd, ten einde overtegaan tot de benoeming van eenen kandidaat voor den provincialen raad, in vervanging van M. den burggraaf Desmaisières, overleden.

De heer Camille Desmaisières is als kandidaat uitgeroepen in vervanging van wijlen zijnen betreurden vader.

Deze kandidatuur zal door het gansch kanton Borgloon gunstig onthaald worden.

Kieskronijk.

Eindelijk is de grrroote verzoeningslijst verschenen. De brusselsche liberale groepen hebben zich vereenigd, om eene enkele lijst voor de wetgevende kiezingen saêm te stellen, en ziehier de namen, die er op staan :

VOOR DEN SENAAT.

M. De Brouckere, aftredend Senateur.
M. de graaf Renesse, id.
M. Goblet, professor bij de hoogeschool van Brussel.
M. Graux, aftredend Senateur.
M. Mignot, id.
M. Steurs burgemeester van St-Joost-ten-Noode.
M. Van Schoor, aftredend Senateur.
M. Vaucamps, id.

VOOR DE KAMER.

M. Bergé, professor bij de universiteit van Brussel.
M. Buls, burgemeester van Brussel, aftredend Volksvertegenwoordiger.
M. Claessens, advokaat, algemeen sekretaris der *Ligue de l'Enseignement.*
M. Dansaert.
M. Demeur, advokaat, oud-Volksvertegenwoordiger.
M. Jules Guillery, advokaat, aftredend Volksvertegenwoordiger.
M. Hollevoet, burgemeester van St-Jans-Molenbeek.
M. Huysmans, advokaat, provinciaal raadslid.
M. Lepage, advokaat, gemeente- en provinciaal raadslid.
M. Reisse, ondervoorzitter van den provincialen raad.
M. Rousseau, professor bij de hoogeschool van Brussel.
M. Spinnael, rechter bij de handelsrechtbank.
M. Ad. Urban, bestuurder der steengroeven van Quenast.
M. Vanderkindere, professor bij de hoogeschool van Brussel.
M. Van Meenen, provinciaal raadslid en schepene van St-Gillis.
M. Vauthier, gemeenteraadslid.

En daarmeê konden de Brusselaars gerust zijn, want behalve MM. Demeur en Dansaert namen allen de voorg-stelde kandidatuur aan, zoo zegde men, maar...

Maar M. Vander Kindere schrijft nu naar de *Gazette* den volgende brief :

« *M. de bestuurder,*

» Dezen morgend, de verzoeningslijst bekend makende, zegt gij *dat alle kandidaten aannemen.* Dat is eene dwaling, die ik noodzakelijk moet terecht wijzen.

» Ik ben inderdaad gemachtigd, te verklaren in naam van MM. Urban en Vauthier voor de Kamer en van MM. de Brouckere en Graux voor den Senaat en ook verklaar ik in mijnen naam dat, indien wij genegen zijn, voor de vereeniging der partijen, alle toegevingen te doen, die met het bestaan der liberale partij overeenkomen, wij *ne varietur* de voorgestelde schikking niet kunnen aannemen.

Aanveerd, enz.

De zaak ligt dus zoo goed als in duigen en dit heeft de gal der *Gazette* op zoo geduchte wijze ontsteken dat zij zelfs eenen oproep doet van den volgende inhoud :

« Wij beginnen te gelooven dat er slechts één enkel zeker en aldoende middel is om de eendracht tusschen de brusselsche liberalen terug tot stand te brengen, dat is van te samen overeen te komen dat de liberalen van alle kleur den 12 niet zouden gaan stemmen en het veld vrij te laten aan de *klerikalen.*

» De *klerikalen* zijn overigens zoo zwart niet als men hen wel afschildert...

» Ofwel, als men er volstrekt aan houdt te gaan stemmen, dat men dan voor hen stemme....

» Dat is de welgemeende raad dien wij aan onze vrienden geven. »

Dat artikel van de *Gazette* is getiteld : *Allons nous coucher !* Inderdaad, zij kunnen de slaapmuts over hunne twee ooren trekken.

De *Reforme* is ook al verre van tevreden. Op de manifestatie Barà, die te Doornik plaats had, werd geen enkel woord gesproken over de hervormingen die er zouden ingevoerd worden, indien de liberale partij terug aan 't bewind kwam.

En zoo zou men willen, voegt het blad er bij, dat de kiezers den 12 juni naar de stembus gingen!

De socialisten zullen met eene onvolledige lijst opkomen.

Bij koninklijk besluit van 10 Mei is de heer J. Willems, kandidaat-notaris te Hasselt, notaris benoemd te St-Truiden, in vervanging van den heer Stas, overleden.

Door koninklijk besluit van den 11 Mei is M. T. Jacobs, burgemeester der gemeente Comnxheim genoemd.

Een koninklijk besluit van den 31 december 1887 verleent subsidiën aan de volgende gemeenten der provincie Limburg om bij te dragen tot de betaling der onkosten voortspruitende uit de uitvoering van werken van openbare gezondheid te weten.

Brusthem fr. 169,55. — Schuelen 286,66. — Lanaye 1,500. — Borgloon 291,59. — Ruckelingen » , Jecker 457,66. — Waltwilder 3,000.

Door koninklijk besluit van den 2 mei zijn de heeren H. Vanderyst en L. Jadoul als Staats landbouwkundigen benoemd, de eerste voor de streek der Limburgsche Kempen, de tweede voor de leemachtige streek in de provincien Limburg Luik en Namen.

BINNENLAND.

De brusselsche bladen geven niet minder dan zes personen op, die sedert 6 dezer maand spoorloos verdwenen zijn.

— Donderdag namiddag, heeft tijdens den roeiwedstrijd op het kanaal van Terdonk het volgende feit plaas gehad.

Een marskramer stond daar met «Ankers en Zon» gelijk men het hier noemt, een spel dat door de policie strengelijk verboden is. Een man wilde op het spel zetten doch had niets anders dan een vijffrankstuk welke de andere niet kon wisselen. Niettemin speelde hij, op afkorting, en verloor 2 fr. en half. Op eens liep de man met zijn vijffrankstuk weg en de kramer achter zijn kliënt... Het volk meende dat de kramer met iemands geld wegliep, achtervolgde hem zoover dat hij in eenen gracht geworpen werd en eerst wat slagen gekregen te hebben waarna, zoo het schijnt, de policie tusschen gekomen is.

— Heiligschendende diefstal. — In den nacht van 9 tot 10 Mei hebben dieven de twee kerken van Neder-Over-Hembeek bestolen.

Op beide plaatsen zijn zij langs de sakristij binnen gedrongen, waarvan zij de vensters hebben uitgebroken bij middel van een disselboom welke zij in de hoeven in de nabijheid der kerken hadden bemachtigd. Zij hebben alles gestolen wat goud of zilver was en laten liggen wat maar verguld of verzilverd is. De kelken, ciborien, hebben zij medegenomen en de H. Hostien op den altaar laten liggen.

De dieven hebben waarschijnlijk de gestolen voorwerpen nog eens onderzocht buiten de kerk. Omtrent een bosch heeft men eenen kelk teruggevonden welke maar verguld was. De groote H. Hostie uit de remonstrans hebben zij daar ook in het gras weggeworpen, die werd gevonden door de bazin uit den *Marly* toen zij naar de Mis ging. Zij heeft ze met eerbied in haren kerkboek gelegd en aan den heer pastoor besteld.

Om Mis te doen heeft deze eenen kelk gebruikt welke hij in de pastorij bewaart tegen alle voorvallen.

De dieven zijn niet gekend, maar men verdenkt twee kerels welke zondag laatst in het lof zijn geweest en dan rond de kerk hebben gedraand alles bespiedende.

— Men schrijft uit Oedelem :

In den nacht van maandag tot dinsdag is alhier eene diefte begaan, die wederom bewijst dat de dieven hunne stoutmoedigheid al verder en verder drijven. De genaamde Markus D'Hondt, 80 jarigen werkman, had door naarstig slaven en zworgen, een schoon appelken tegen den dorst gespaard. Hij woonde in bij zijne nicht, en bewaarde dit geld met zijne kleederen in eenen koffer, het eenig meubel dat hij bezat.

In bovengemelden nacht, terwijl de oude man afwezig was, hebben stoutmoedige dieven dezen koffer, met al wat hij inhield, weggehaald. Kinders die 's morgends naar school gingen, vonden dezen opengebroken liggen in eene dreef; zij gingen er kennis van geven aan de geburen, die in haast kwamen zien. De kleederen waren niet medegenomen maar de 125 fr. die er in verborgen gezeten hadden, waren verdwenen. Men kent den dader of dadders niet.

Een onderzoek is ingesteld.

— Woensdag heeft de aanbesteding plaats gehad van de forten der Maas. Bijna al de groepen vragen eene verhooging van den tarief van 31, 24, 17 en 15 ten honderd. De groep, samengesteld uit de heeren Braive, van Brussel, Allier, Letellier (broeders) en Bardoux, van Parys, doet integendeel een aanbod met eene vermindering van den tarief voor het eerste lot 3-73 t. h ; het tweede van 4-90 t. h. en het derde van 5-71 t. h. De aanbiedingen verwekten verwondering onder de overige ondernemers.

— De magistraten der belgische gemeenten hieden den heer De Keyser, lord-mayor van Londen, eene prachtige drinknap aan in gothischen stijl der 15e eeuw, vervaardigd in het huis Bourdon, te Gent.

Die drinknap zal gedurende eenigen tijd in de groote tentoonstelling te zien zijn.

Men leest op die drinknap : *Les municipalités belges au lord maire* M. De Keyser, *Londres, mai* 1888.

De *Etoile belge* zegt dat zij liever een vlaamsch opschrift zou gezien hebben — en wij ook. De heer De Keyser is een Vlaming, van Dendermonde.

In allen geval, zegt de *Etoile*, zou het woord *communes* beter geweest zijn dan *municipalités*, dat te veel de latijnsche overleveringen en de vreemde overheersching herinnert.

— In de Lakenhalle te Doornik, heeft zondag het banket, den heer Jules Bara aangeboden plaats gehad. Uit alle steden des lands waren deelnemers gekomen. De heer Delwart, voorzitter van de *Association libérale*, zat 't eerstmaal voor. Er waren zeven honderd dischgenooten.

Elke dischgenoot vond op zijne plaats het portret met eigenhandig handteeken van den heer J. Bara. Het muziek der pompiers speelde arias gedurende het banket.

Al de spijzen werden kond opgediend.

De voorzitter van het banket heeft den heildronk aan den koning ingesteld.

De heer Simon, burgemeester van Peruwelz, heeft den heildronk aan den heer Bara voorgedragen.

Het muziek speelde na dien heildronk het aria : « Waar kan men beter zijn. »

De heer Bara heeft vervolgens eene lange redevoering uitgesproken.

— Langentijd heeft men te Jeuck (statie) den stempel des geheims willen leggen op een gebeurtenis, welke nochtans zulk lot niet weerd is, daar zij noch goed noch afkeuring verdienten alleenlijk als eene echte klucht kan aanzien worden.

Op het einde van den winter stapte een achtbare burgemeester hier 's avonds van den trein. Een zijner knechten was hem komen afhalen en stond, volgens ontvangen bevel, bijtijds gereed om zijnen meester en hetgeen hij had medegebracht van den trein te helpen.

De achtbare burgemeester stapt haastig af en verzoekt zijn trouwen dienshode spoedig zijne bestellingen of *commissies* uit zijn wagon te halen en te brengen bij M. L., herbergier nevens de statie. De meester vertrekt en de knecht volgt weldra geladen als een muilezel.

Voor de deur der herberg van M. L. ontmoet hij deszelfs werkman X. en spreekt hem aan met deze woorden : Ach ! Jan, ik weet toch niet wat mijn meester vandaag al gekocht heeft, Ik heb hier een *machien* dat wel 25 kilos weegt en daarbij zoo warm is dat ik handen en armen schier verbrand heb. Hij gaat binnen, ontdoet zich koortsig en al klagend van zijnen onverdragelijken last, terwijl zijn meester, de baas der herberg en het gansche gezelschap in een luidenlach schieten.

Onze held had in zijne eenvoudigheid, al datgene medegenomen wat in het wagon zijns meesters te vinden was ; zelfs de *chaufferette* of verwarmbuis.

— Meester van den slaap. — Napoleon I had den slaap zoo in zijne macht, dat hij slapen kon wanneer hij maar wilde. Dikwijls gebeurde het, dat hij wel tienmaal in een nacht wakker geroepen werd ; dan antwoordde hij, op wat men hem vroeg, gaf de noodige bevelen en liep dadelijk weer in. Zijn minister van marine, Decres, moet hem daarin echter nog overtroffen hebben. Deze liep niet alleen op commando, maar werd ook altijd wakker wanneer hij het zich had voorgenomen. Op veldtochten, op reis, als men dag en nacht in beweging was, vroeg hij bij voorbeeld : « Hoe lang nemen wij hier rust ? » « Een of twee uur », was dan het antwoord ; en dadelijk ging hij liggen waar hij maar een hoekje vond, dikwijls met niets anders dan zijn valies als hoofdkussen, en liep tot dat het tijd was om weer op te rukken, en zonder dat iemand hem behoefde te wekken. Hoe dikwijls men hem ook op de proef stelde, nooit verloor hij zijne macht over den slaap.

— De commis-voyageurs in de Vereenigde-Staten. — Men schat het getal handels-reizigers die in de Vereenigde-Staten rondloopen op 80 duizend.

Ieder dezer verteert omtrent 15,000 frank per jaar, hetgeen eene totale uitgave van 1 miljard 200 miljoen frank per jaar maakt.

Indien men bij die som hunner uitgaven die hunner jaarwedden voegt, welke omtrent 5000 fr. per jaar en per hoofd bedragt, maakt dit het ontzaggelijk getal van 1 miljard 550 miljoen fr. voor een jaar onderhoud van die heeren.

Brrr ! Zij leven wel ginder, de handelsreizigers, ongeveer 20,000 fr. per man. Met nog een weinig verder zullen al de onze den Atlantiek overtrekken.

— Een slimme haas. — Twee boeren, die in een roeibootje op een overstroomd weiland in Duitschland rondvoeren, zagen op een voorbijdrijvenden boomstam een haas zitten en besloten natuurlijk dadelijk om op het dier jacht te maken.

Toen zij dicht genoeg bij den haas waren, grepen zij beiden toe maar kregen enkel den boom te pakken, waarvan zij zich krampachtig moesten vastklemmen, want het schuitje gleed, door de gelijktijdige beweging, onder hun voeten weg.

De boeren hingen jammerend met het benedenlijf in het water aan den boom en de haas, die zich door een stouten sprong in het schuitje had gered, dreef doodbedaard langzaam naar den vasten wal.

Amerika.

EENE HELDHAFTIGE VROUW.

Miss Mallie Green, onderwijzeres te Cypress Green, graafschap Perry, was over eenige dagen bezig met het geven van les in hare school, eene kleine houten hut, wanneer een razende hond, die sedert twee dagen den schrik in den omtrek verspreidde, binnensprong en zich op een der kinderen wierp.

Maar, alvorens hij den tijd had het kind eenig letsel toe te brengen, sprong de onderwijzeres, er tusschen, en riep den kinderen toe de vlucht te nemen.

Dan begon een vreeselijke strijd tusschen de onderwijzeres en den hond. Hij scheurde al hare kleeren in stukken en sprong verschillende malen naar hare keel, doch telkens gelukte zij er in den aanval af te weeren, zoodat zij niet gekwetst werd.

Wanneer al de kinderen buiten waren, gelukte ook de onderwijzeres er in de deur te bereiken en den hond op te sluiten, waarna zij in onmacht viel.

De pachters van den omtrek, door de kreten der kinderen opmerkzaam geworden, kwamen toegeloopen en doodden het razend dier.

De bewoners der streek hebben eene inschrijving geopend en de moedige onderwijzeres, die slechts 18 jaar oud is, een prachtig rijpeerd aangeboden.

Politiek overzicht.

BOULANGER OP REIS.

Vrijdag morgend vertrok generaal Boulanger uit de Noorderstatie te Parys om zich naar Duinkerke te begeven. Een drieduizendtal personen stonden in de nabijheid der statie en riepen : Leve Boulanger ! Hierop werd geantwoord met den kreet : Weg met Boulanger ! De generaal steeg in den trein met den afgevaardigde Laguerre, graaf Dillon en den bestuurder van *La Lanterne.* Een groot getal dagbladschrijvers namen ook op den trein plaats.

Men kwam rond den namiddag te Rysel aan. Daar stonden wat nieuwsgierigen aan de statie, doch er greep geene betooging plaats. Van Rysel zette men de reis naar Duinkerke voort, alwaar de trein om half twee uur stil hield. Eene groep boulangisten wachtte dien al. Zoodra men den generaal in het zicht kreeg werd er : Leve Boulanger ! geroepen, doch hierop lieten er zich schuiflingen hooren.

De generaal nam met den heer Laguerre en twee boulangisten van Duinkerke plaats in eenen landaau. Rijtuigen, waarin de dagbladschrijvers zaten, volgden en vormden aldus een stoet.

De volksmenigte vergezelde de rijtuigen. Het « leve Boulanger ! » weerklonk. Geheel de stad was op de been. Uit de vensters keken ontelbare nieuwgierigen en men zag er zelfs op de daken zitten, in zeer gevaarlijke houdingen. Maar buiten degenen, die rond het rijtuig van den generaal liepen en hem toejuichten, bewaarden de toeschouwers het stilzwijgen.

Op de Jean Bartplaats verdubbelden de geroepen van : Leve Boulanger ! doch hier ontstond ook een oorverdoovend gefluit. Dit gal aanleiding tot nogal hevige geschillen tusschen toejuichers en schuiflaars en zonder de tusschenkomst der policie zou men gevochten hebben.

De rijtuigen kwamen eindelijk in de Sint-Sebastianastraat aan, alwaar zich het *Hôtel du Chapeau Rouge* bevindt. De volksmenigte verdrong zich voor dit hotel. Hier was het een strijd tusschen vereerders en uiljoewers wie om het hardst schreeuwen zou. Eindelijk kon Boulanger in het hotel geraken, alwaar hem een eetmaal wachtte.

Zaterdag, verliet hij Duinkerke om zich naar Douai te begeven.

DE ZIEKTE VAN KEIZER FREDERIK.

Eene depeche uit Berlyn van gisteren avond meldt dat de keizer van Duitschland eenen goeden dag heeft doorgebracht. Hij is tot half negen uur des avonds in zijne werkkamer geblieven. Hij ihimde echter nogal veel, doch hij kon eene